

ÉLŐSKÖDŐK

ÍRTA: TOMYX20
(tomyx20.wordpress.com)

LÉTEZHET HÍD SZEGÉNYEK ÉS GAZDAGOK KÖZÖTT?

Bong Joon-ho idej, Arany Pálma-díjas koreai vígjátéka a társadalmi hierarchiáról szól hasonlóan korábbi sci-fijéhez, a Snowpiercer - Túlélők viadálához.

Egy családról szól, akik szegény, lusta, felelőtlen, semmirekellő, ingyenélő munkanélküliek, tehát nem véletlenül, és nem is a társadalom igazságtalansága miatt, hanem saját erőfeszítéseik hiányából csórók. Félszuterénben élnek, és a film elején pizzásdobozhajtogatással keresik a napi betevőt, mivel egyik napról a másikra élnek. Anyyira szegények, hogy amikor az utcán irtják a csótányokat, nyitva hagyják az ablakot, hogy náluk is ki legyen pusztítva, de telefonjuk sincs és a wifit is a szomszédból lopják.

Azonban minden megváltozik, amikor Kim barátja hoz egy tájképkövet, és megkéri a fiút, hogy tanítsa angolra a gazdag Da-hyet, amíg ő külföldre utazik. Gyorsan nyomtatnak neki egy

diplomát, és mivel a tanítványa anyja elég hiszékeny, a fiú beajánlja nővérét rajztanárnak, akinek természetesen még csak hasonló végzettsége sincs. Majd a nővére ráveszi a gazdag családot, hogy kirúgják a sofőrjüket, aki helyett beajánlja az apját. Végül allergiás rohamot okoznak a házvezetőnőnek, hogy ráfogják, hogy TBC-s, így az ő helyére az anyuka kerülhet.

Látszik, hogy fokozatosan egyre jobban kezdenek élősködni a hiszékeny gazdag Park családon. Rávilágít a film, hogy manapság mennyire számít az ismeretség és az ajánlás, de az önmagában még nem elég, hőseinknek jól kell tudni színészkedni, jól informálnak is kell lenni, és az is sokat segít, hogy nincs lelkiismeretük. Nem zavarja őket, ha mások életét kell rosszabbá tenniük ahhoz, hogy az övék jobb legyen. Meglepően jól tudunk velük azonosulni, mert mindenki ezt tenné a helyükben, kivéve természetesen a gazdagokat.

Az egyetlen ember, akinek tisztességes munkája van a filmben, Park úr. Így gyakorlatilag ő tartja el mind a két négyfős családot (sajátját és a beosztottakét), és közben még kempingezésre és születésnapra is futja. Számára a szegényeknek „szaga” van, amit érdekes módon mások nem éreznek. De fontos, hogy van mire beképzeltnek lennie, hiszen rengeteg pénzt keres.

De akkor mit csinál a felesége? Azon kívül, hogy mindent elhisz mindenkinek, semmi mást.

A házvezetőnő süt, főz, takarít, a két „magántanár” pedig foglalkozik a gyerekekkel. Egyetlen kompetenciája a szépsége, ami arra jó, hogy a kanapén meg lehet dugni, meg hasonlók.

A film műfaja vígjáték, azonban erős idegzet ajánlott a végéhez. Nem csak a felnőttviccek és a téma miatt korhatáros. Az elején a főleg helyzet- és jellemkomikumra építő poénok a film előrehaladtával egyre inkább válnak fekete humorrá. A film játékideje több mint két óra, ami vígjátéknak kicsit sok, de végig pörgős, vicces és fenntartja az érdeklődést, hogy hogyan is alakul a két család sorsa.

„...hőseinknek jól kell tudni színészkedni, jól informálnak is kell lenni (...) Nem zavarja őket, ha mások életét kell rosszabbá tenniük ahhoz, hogy az övék jobb legyen.”

A gazdagok és szegények között elég nagy a kontraszt, ahogy a valóságban, úgy a filmben is. A szegény család a szegénynegyedben a föld alatt lakik, ahova a részegek huzozni járnak. A gazdagok egy dombon egy emeletes, jól felszerelt kertes házban, gondtalanok, még a természeti katasztrófák is elkerülik őket. Azt se tudják, mikor utaztak utoljára metróval.

De nemcsak lakhelyük és viselkedésük, hanem még arra is odafigyeltek a készítő, hogy öltözködésük is ellentétes legyen. A gazdagokon mindig látszik, hogy egy-egy ruhadarabra többet költöttek, mint amennyit a szegények egész életükben ruházódásukra fordítottak. Még a zenei aláfestés is rájátszik egy-két jelenetnél a különbségekre, amikor megszólal a zongora vagy hegedűjáték.

A szegények itt közvetlenül a gazdagoknak dolgoznak, de ez fordítva is igaz, mert a Park család a családfő által megkeresett pénzből fize-

ti ki őket, s ezáltal tartják el a szegényeket. Arról nem is beszélve, hogy olyan feladatot végez, amit az iskolázatlanok nem tudnának. Ez a természet egyensúlya. Szegények nélkül nincsenek gazdagok, de fordítva sem. Mindkét rétegnek egyformán szüksége van a másikra, még ha ez nem is evidens.

Szegényeknek és gazdagoknak egyaránt ajánlom, utóbbiaknak már csak azért is, hogy lásd, a pénz baromira nem old meg mindent, ha-

bár sokat tud segíteni. Előbbieknek azért, mert a film tanulsága az, hogy ha szegény vagy, tanulj és/vagy dolgozz, és akkor lehetsz gazdag, mert a végtelenségig nem lehet másokon élőködni.

A film befejezése kicsit durva, de éppen ez hozta el számomra a katarzist. Embertelennek mondanánk, mégis annyira emberi, ahogy a gazdagok csak magukkal foglalkoznak, magukat mentik a bajban, és szó szerint átlépnek a szegényeken.

A kő érkezése olyan jelentéssel is felruháztja a filmet, hogy a sorsuk kőbe van vésve. Ugyanakkor ez a kő pénzt is hoz, de nem ingyen.

Cannes-ban Arany Pálmát kapott, és Sydneyben is a legjobb filmnek választották. A miskolci Jameson CineFesten vetítették először hazánkban, és a második vetítésen teltház volt, sőt, a végén meg is tapsolták. Ez volt továbbá a 2019-es Koreai Filmfesztivál nyitófilmje is.

Cím: Élősködők (Parasite)

Év: 2019

Rendezte: Joon-ho Bong

Írta: Joon-ho Bong és Jin Won Han

Szereplők: Kang-ho Song, Yeo-jeong Jo, So-dam Park, Woo-sik Choi, Sun-kyun Lee, Ji-so Jung, Hye-jin Jang, Hyun-jun Jung.

Forgalmazza: MoziNet.